УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

8. новембар 2021. године

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

„Војислав М. Јовановић Марамбо као проучавалац усмене књижевности"
КАНДИДАТА Александре Бјелић, МЕНТОРА проф. др Немање Радуловића

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. *Датум и орган који је именовао комисију*:
Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду је на I електронској седници, одржаној 18.10. 2021. одлуком бр.3345/1 образовало Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације мср Александре Бјелић под насловом „Војислав М. Јовановић Марамбо као проучавалац усмене књижевности":

2. *Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:*

1. Др Немања Радуловић, редовни професор (13.1.2021), Филолошки факултет Универзитета у Београду, ужа научна област Српска књижевност, предмет Народна књижевност,

2. Др Славко Петаковић, редовни професор (13.1.2021), Филолошки факултет Универзитета у Београду, ужа научна област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма.

3. Др Дејан Ајдачић, ванредни професор (12.11.2013), Институт класичних језика и славистике Универзитета у Гдањску, област Славистика, ужа научна област Српска књижевност

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Александра Бјелић рођена је 1987. године у Ужицу. Основну школу и гимназију завршила је у Ужицу. Дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у

Београду 2012. године, на студијском програму Српска књижевност и језик са темом *Фолклорни мотив вампира у народном веровању и предању*. Септембра 2013. завршила је дипломске академске студије – мастер на програму Српска књижевност. Тема мастер рада била је *Фолклорне представе о вампиру у српској драми*. Од септембра 2014. године до септембра 2018. године била је ангажована као демонстратор и сарадник на предмету Народна књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Од фебруара 2017. године запослена је на Педагошком факултету у Ужицу Универзитета у Крагујевцу као асистент. Од септембра 2014. године ангажована је као лектор при Међународном славистичком центру у Београду.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Објављени радови

„Фолклорни елементи у процесу обликовања Проклете авлије Иве Андрића", Научни скуп „Дело Иве Андрића", одржан 13. и 14. децембра 2017. године у САНУ, Београд: САНУ, 2018, стр. 175–190, ISBN 978-86-7025-773-3.

„Натприродни љубавник у демонолошком предању", Међународни научни скуп Савремена српска фолклористика 3, Филозофски факултет у Нишу, Институт за књижевност и уметност, 2016, стр. 271–280, ISBN - 978-86-7379-425-9.

„Прилог проучавању фолклорних елемената у прози Радована Белог Марковића на примеру приповетке Вампири", Књижевни сусрети Савремена српска проза, 10–11. новембар 2017, Трстеник, Трстеник: Народна Библиотека „Јефимија", Врњачка Бања: Contractor N. M. 2018. стр. 237–245, ISBN 978-86-83191-72-7.

„Ћелијанско клето поље (прилог проучавању фолклорних елемената у роману Путникова циглана Радована Белог Марковића)", у: Анатомија романа Путникова циглана Радована Белог Марковића, Београд: СКЗ, 2016, ISBN - 978-86-86991-17-1; 978-86-379-1324-5.

„Фолклорни елементи у роману Лимунација у Ћелијама Радована Белог Марковића", Научни скуп о прози Радована Белог Марковића, Зборник радова са научног скупа Интерпретације у Ћелијама, (ур.) проф. др Радивоје Микић, 2015. стр. 299-309, ISBN 978-86-89029- 05-5.5

„Библиографија Годишњака", у: Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, год. XI, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2017.

„Лажни идентитет вампира у српској драми XIX и XX века", Научни састанак слависта у Вукове дане, 45/2, Београд: Међународни славистички центар, 2016, стр.

565-574, ISSN 0351-9066, ISBN 978-86-6153-316-7

„Фолклорни мотив вампира у српској драми XIX и XX века”, у: Phiolologia Mediana, год. VII, бр. 7, Ниш: Филозофски факултет, 2015, стр. 387–406, ISSN 1821-3332

„Пучка књижевност”, у: Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, год. IX, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2014, стр. 305–311, ISSN 1820-5305.

„Фолклорни мотив вампира у савременој српској драми”, у: Театрон – часопис за позоришну уметност, бр. 164/165, јесен/зима 2013, Београд: Музеј позоришне уметности Србије, стр. 113–124, YU ISBN 0351-7500

Приређена издања:

Душан Стевовић Јазмин, Вампир, Драмска баштина, Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 2017. [приредила Александра Бјелић] ISBN 978-86-80629-94-0

Миливоје Кнежевић, Чудо у Зарожју, Београд: Драмска баштина, Музеј позоришне уметности Србије, 2017, [приредила Александра Бјелић] ISBN 978-80629-92-6

Јожеф Сигети, Вампир и чизмар, Драмска баштина, Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 2017, [приредила Александра Бјелић] ISBN 978-86-80629-91-9

Милорад М. Петровић, Чување мртваца, Драмска баштина, Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 2017, [приредила Александра Бјелић] ISBN 978-86-80629-95-7

Вења, Вампир – страшна игра, Драмска баштина, Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 2017, [приредила Александра Бјелић] ISBN 978-86-80629-93-3

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да кандидаткиња Александра Бјелић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложен др Немања Радуловић, редовни професор Филолошког факултета у Београду (2021), Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима,

ужа научна област Српска књижевност, предмет Народна књижевност.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. „Нов живот Велесове књиге: преображај мистификације у свету књигу“. *Српска славистика (радови српске делегације на 16. међународном конгресу слависта, том 2-књижевност, култура, фолклор, питања славистике).* Београд: Филолошки факултет-МКС, 2018. 277-284.

2. “Семантика простора у наративима о судбини”. *Движение и пространство в славянските езици, литератури и култури, Зборник међународног славистичког скупа*. Софија: Универзитет Св. Климент Охридски, 2015. 483-488.

3. „From Folklore to Esotericism and Back: Neo-Paganism in Serbia“. *The Pomegranate. The International Journal of Pagan Studies*. 19, 1 1 (2017): 47-76.

4. „ 'Урбане легенде' Београда: дијахронијски поглед“. *Књижевна историја* 49. 163 (2017): 9-38.

5. „Вук и Механџић: проблем схватања народне приповетке“. *Вук Стефановић Караџић (1787-1864-2014)* Ур. Нада Милошевић-Ђорђевић (научни скупови Српске академије наука и уметности, књ. CLVI, Одељење језика и књижевности књ.27), Београд: САНУ, 2015. 385-395.

6. „Арне-Томпсонов систем у српској фолклористици“. *Савремена српска фолклористика 3*, Београд-Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, ИКУМ, УФС, УБ „Светозар Марковић“, 2016. 169-183.

7. „The Feminine Imaginarium in Traditional Legends about Fate (The Predestined Death-ATU 934*)“. Studia mythologica Slavica* 18 (2015): 63-80.

8. “Fate Written on the Forehead in Serbian Oral Narratives“. *Folklore. Electronic Journal of Folklore*, 59 (2014): 63-78.

Комисија сматра да др Немања Радуловић, редовни професор, испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Српска књижевност.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. *формулације назива тезе (наслова)*

Комисија закључује да је назив тезе „Војислав М. Јовановић Марамбо као проучавалац усмене књижевности" прикладан и да адекватно представља суштину предложене теме истраживања.

2. *предмета (проблема) истраживања*

Историјат српске фолклористике

Предмет истраживања

Предмет истраживања је анализа доприноса Војислава М. Јовановића српској фолклористици. Тиме ће бити обухваћено неколико тема. Једна је Јовановићева анализа мистификације *Гусле* Проспера Меримеа којој је посвећена његова докторска теза одбрањена у Француској. На ово се наставља анализа Јовановићевог компаративистичког интересовања за одјеке српске усмене епике у европским књижевностима (француској, енглеској, немачкој, руској, украјинској). Друга тема је питање аутентичности, мистификација и плагијата у збиркама усмене поезије и прозе, чиме се Јовановић дуго бавио, нарочито поводом песама у Етнографској збирци Архива САНУ. Трећа је Јовановићев план за државно издање усмене поезије, антологичарски рад на поезији и прози (који укључује и проблеме класификације), као и рад на представљању фолклора у школским програмима. С обзиром на опсег тема који се Јовановић бавио, као и на његов утицај у формирању представе о аутентичности збирки, те на централни значај самог појма аутентичности у фолклористици, предмет је релевантан као тема докторске тезе.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања подобан својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у области дисертације.

3. *Библиографија прелиминарних истраживања*

Кандидаткиња Александра Бјелић приложила је прелиминарну библиографију библиографских јединица релевантних за истраживање, као и листу извора. Овде наводимо предложену литературу:

БИБЛИОГРАФИЈА

Грађа:

1906

Јовановић, Војислав М. „Гусле Проспера Меримеа у енглеској књижевности”, Српски књижевни гласник, 16. децембар, књ. XVII, бр. 12, стр. 925–929.

1908

Јовановић, Војислав М. „Џон Бауринг и српска народна поезија”, Српски књижевни гласник, 16. март, књ. XX, бр. 6, стр. 31–43.

Јовановић, Војислав М. „ Хасанагиница у енглеском преводу Валтера Скота”, „A lost translation by Scott”, The Athenaeum, London, September 5-th, N0 4212, [„Валтера Скота превод песме о Хасан-агиници”, Српски књижевни гласник, књ. XXI, бр. 5, 1. септембар, стр. 397].

1909

Yovanovitch, Voyslav M. „Un, deux, etc… Vers à retrouver”, L' Intermediare des chercherus et curieux, LX-eme volume, Paris, 20 Aiut, No 1229, pp 256B257, [„Виктор Иго и баскијска народна песма”].

1910

Yovanovitch, Voyslav M. La Guzla de Prosper Mérimee: étude d'histoire romantique, Grenoble: Allier frères, 1910. [Јовановић, Војислав М. „Гусла” Проспера Меримеа, превод наш].

Јовановић, Војислав М. „Клод Фориел и српска народна песма”, Српски књижевни гласник, 1. фебруар, XXIV, бр. 3, стр. 199–209 и 16. фебруар, бр. 4, стр. 269–277.

1912

Јовановић, Војислав М. „Вампиризам у романтичној књижевности”, Српски књижевни гласник, 1. јануар, књ. XXVIII, бр. 1, стр. 48–54; и 16. јануар, бр. 2, стр. 128–135;

„Ein Brief P. J. Šafariks and John Bowring”. Mitgeteilt von Vojislav Jovanović. Archiv für slavische Philologie, 1912, vol. XXXIII/3-4, pp 615–617. [Pismo datirano u Novom Sadu. 17. 2. 1826. – O Vuku Karadžiću].

1913

Јовановић, Војислав М. „Графица Розенберг и њени Морлаци”, Београд: Давидовић, 1913, Српски Књижевни гласник, књ. XXX, бр. 2, 16. јануар, стр. 110–119, бр. 3, 1. фебруар, стр. 194–200, бр. 4, 16. фебруар, стр. 277–284, бр. 5, 1. март, стр. 357–367, бр. 6, 16. март, стр. 441–452, [и посебно штампано у 38 примерака нумерисаних на машини].

Читанке:

1. Српска читанка за други разред средњих школа. Саставили др Војислав М. Јовановић и Милош Ивковић, Београд: Књижара Геце Кона, 1913.

[Друго издање 1919, треће 1920, четврто 1922, пето 1923, шесто 1924, седмо 1926, осмо 1928. године.]

2. Српска читанка за трећи разред средњих школа. Саставили др Војислав М. Јовановић и Милош Ивковић, Београд: Књижара Геце Кона, 1913.

[Друго издање 1919, треће 1920, четврто 1922, пето 1923, шесто 1925, седмо 1927. године.]

3. Српска читанка за четврти разред средњих школа. Саставили др Војислав М. Јовановић и Милош Ивковић, Београд: Књижара Геце Кона, 1913.

[Друго издање 1919, треће 1920, четврто 1923, пето 1924, шесто 1926, седмо 1927. године.]

1916

Yovanovitch, Voyslav M. „Kossovo 1916”, у: Kossovo day (1389-1916), Report and two Lectures, Published by The Kossovo Day Committee, London: Vacher &Sons.

1920

Јовановић, Војислав М. „Још једна Хасанагиница”, Српски књижевни гласник, 1. децембар, књ. 1, бр. 7, стр. 556. [„Белешка о Фортисовој Хасанагиници”].

1921

Јовановић, Војислав М. „Српска историја на енглеској позорници у време Шекспирово”, Српски књижевни гласник, 1. април, књ. 2, бр. 7, стр. 558–560.

1922

Српска читанка за први разред средњих школа. Саставили др Војислав М.

Јовановић и Милош Ивковић, Београд: Књижара Геце Кона, 1913, једанаесто издање.

[Дванаесто издање 1923, тринаесто 1924, четрнаесто 1925, петнаесто 1927.]

Српске народне песме. Антологија. Приредио др Јовановић, Војислав М. Београд: Издавачка књижарница Геце Кона.

[друго издање 1923, треће 1926, четврто 1927, пето 1937. године]

Јовановић, Војислав М. „О српском народном песништву. Предговор књизи Српске народне песме. Антологија". Приредио др Јовановић, Војислав М. Београд: Издавачка књижарница Геце Кона.

Јовановић, Војислав М. „Ишчезнуће Вукових дела. Један нов задатак Академијин". Политика, XVII/1922. 22. јануар, бр. 4938, стр. 2–3.

1925

Српске народне приповетке. Антологија. Приредио др Јовановић, Војислав М. Београд: Издавачка књижарница Геце Кона

[Друго издање 1926, треће 1932. године.]

Јовановић, Војислав М. „О српским народним приповеткама. Предговор књизи Српске народне приповетке. Антологија". Приредио др Јовановић, Војислав М. Београд: Издавачка књижарница Геце Кона.

1932

Јовановић, Војислав М. „Красићеви плагијати", Српски књижевни гласник, 1932, 16. јануар, књ. XXXV, бр. 2, стр. 131–140, [и посебно штампано].

1936

Јовановић, Војислав М. „Ко је написао прву драму о Косовском боју", Политика, XXXIII, 16. август, бр. 10140. стр. 22.

1937

Јовановић, Војислав М. „Решење једног књижевно-историјског проблема. Откуда Пушкину песма о Карађорђу?", Политика, XXXIV, 10. март, бр. 10343. стр. 11.

1949

Јовановић, Војислав М. „Саопштење о резултатима својих истраживања о лику Филипа Вишњића на XVII састанку Института за проучавање књижевности (29.3.1948)”, Гласник Српске академије наука, 1949, књ. 1, св. 1-2, стр. 200–202.

Јовановић, Војислав М. „Везе Симе Милутиновића Сарајлије с немачким писцем Карлом Херлосзоном. Научно саопштење дато на XVI састанку Института за проучавање књижевности (22. ИИИ 1948)”, Гласник Српске академије наука, 1949, књ. 1, св. 1-2, стр. 193–197, [Пре тога у Друштву за српски језик и књижевност 1913].

Јовановић, Војислав М. „Једна молба Симе Матавуља председнику владе Стојану Новаковићу (ради сакупљања историјске и етнографске грађе у Далмацији)”, [Саопштено на XXXVIII састанку Института за проучавање књижевности (6. IX 1948)], Гласник Српске академије наука, 1949, књ. 1, св. 1-2, стр. 216.

1951

Јовановић, Војислав М. „Један украјински превод српских народних песама”, Гласник Српске академије наука, књ. 3, св. 1, стр. 120–121.

1952

Јовановић, Војислав М. „За општи зборник наших народних песама. Наша народна песма у цифрама. 1000 сакупљача, 70000 песама. Преко 4 милиона стихова”. [Са сликом В. С. Караџића], Борба, XVII/1952, 8. јун, бр. 135, стр. 8 (Део I).

Јовановић, Војислав М. „За општи зборник наших народних песама. Наша народна песма у цифрама: 245 преводилаца на 22 језика, 178 страних проучавалаца”. [Универзитетски курсеви. / Са две слике: бакрорез с насловне стране II књиге Лајпцишког издања Српских народних пјесама и детаљ „Лик Вуковог гуслара” с исте гравуре], Борба, XVII/1952. 10. јун, бр. 137, стр. 6.

Јовановић, Војислав М. „Једна тобожња Његошева песма”, Књижевне новине, V/1952, 24. јуни, бр. 59, стр. 3. [С факсимилом почетка песме бр. 120 „Жеравица Видо” (од истог Благоте Бјелопавловића) латиницом.].

1953

Јовановић, Војислав М. „Сомборски портрет Краљевића Марка”, Гласник Српске академије наука, књ. 5, св. 1, стр. 155–156 (извод), [објављено у целини у: Летопис Матице српске, стр. 195–199].

Јовановић, Војислав М. „Један непознати помен наших тужбалица из 1547. године”, Гласник Српске академије наука, књ 5, св. 2, стр. 342–343.

Јовановић, Војислав М. „Фалсификати на косовском споменику”, НИН, III/1955, бр. 134, 26. јул, стр. 8.

Јовановић, Војислав М. „Одговор др Јовановића”, НИН, III/1953, бр134, 26. јул, стр 8, [Одговор на чланак М. П. Сурепа: „Фалсификати на Косовском споменику” објављен и истом броју на истој страни НИН-а].

1954

Јовановић, Војислав М. „О лику Филипа Вишњића и других гуслара Вукова времена”, Зборник Матице српске за књижевност и језик, 1954, књ 2, стр. 68–96, [са 13 слика гуслара].

Јовановић, Војислав М. „Наше књижевне везе са Скандинавијом. Рунеберг”, Књижевне новине, I/1954, 24. јун, бр. 24, стр. 4;

1955

Јовановић, Војислав, „Вук је сакупљао песме шест разних народа”, Борба XX/1955, 31. мај, бр. 127, стр. 2, [Писмо Уредништву].

1956

Јовановић, Војислав М. „Сто хиљада песама али – колико фалсификата? Хаос у народним песмама”, НИН, 22. јануар 1956, стр. 8.

Јовановић, Војислав М. „Лажни златници српских царева и краљева и лажна круна цара Душана”, Борба XXI/1956, 24. март, бр. 72, стр. 10 (Са сликом Стојана Новаковића); 25. март, бр, 73, стр. 12 (С сликом Јосифа Панчића и Симе Лозанића); 26. март, бр, 74, стр. 8 (Са сликом Шиме Љубића и 4 цртежа златника и сребреника); 27. март, бр. 75, стр. 8 (Са сликом Љубомира Ковачевића).

1957

Јовановић, Војислав М. „Филип Вишњић и Змај од Ноћаја”, Политика, 19. мај,

1957.

2001

Јовановић, Војислав М. Зборник радова о народној књижевности, [прир. Дејан Ајдачић, Илија Николић], Београд: Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”.

АРХИВСКА ГРАЂА

Архив Југославије Фонд 335 Марамбо

Архив Матице српске Фонд М

Рукописна заоставштина Војислава Јовановића Марамбоа, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”; Београд

Архив САНУ Фонд 15064

Литература:

Ајдачић, Дејан. „Белешке о Меримеовим Гуслама на маргинама књига Војислава М. Јовановића”, Библиотекар, Београд, 1994, 1-2, стр. 31–37.

Ајдачић, Дејан. „Зналац многих области”, Задужбина, Београд, 10, 1998, бр. 42, стр. 5.

Ајдачић, Дејан. „Једно писмо Војислава М. Јовановића Јовану Скерлићу”, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, Београд, 57-58, 1991–1992, стр. 153–156.

Ајдачић, Дејан. „Меримеове Гусле. Проспер Мериме: Гусле; издавач Српска књижевна задруга”, Београд, 1991, Политика, 1.02.1992, стр. 22.

Ајдачић, Дејан. „О неким мистификацијама народних песама балканских Словена”, Расковник, Београд, 2000, 100, стр. 139–156.

Ајдачић, Дејан. „О необјављеним књигама Војислава М. Јовановића о народној књижевности”, Расковник, Београд, 19, 1993, 71–72, стр. 150–159.

Ајдачић, Дејан. „Предговор”, у: Војислав М. Јовановић, Зборник радова о народној књижевности, Београд 2001, стр. 5–6.

Ајдачић, Дејан. „Рукопис Војислава М. Јовановића о лажним народним песмама”,

Књижевна историја, Београд, 29, 1997, 102, стр. 240–242.

Ајдачић, Дејан. Перуновславија. О паганским боговима у непаганско време. Београд: Алма, 2016.

Ајдачић, Дејан. Прилози проучавању фолклора балканских Словена. Београд: Научно друштво за словенске уметности и културе, 2004.

Бован, Владимир. Косовско-метохијске народне песме у збирци М. С. Милојевића. Приштина: Јединство, 1975.

Гароња, Славица. „Војислав Јовановић Марамбо и његово проучавање мистификација у српској народној поезији", Од Цариграда до Будима, Нови Сад: Академска књига 2008.

Глишић, Сунчица, Чанковић, Јасна, Којевић, Софија. „Рукописна грађа о рецепцији српске народне књижевности у контексту европског романтизма – из заоставштине Војислава Јовановића Марамбоа", Нова Зора: часопис за књижевност и културу, 1512-9918, бр, 31, 2011, стр. 186–192.

Ђорђевић Белић, Смиљана. Постфолклорна епска хроника: жанр на граници и границе жанра. Београд: Чигоја штампа, 2016.

Зуковић, Љубомир. „Кривотворење у народној књижевности. Начин и смисао", Научни састанак слависта у Вукове дане, Београд, 9, 1979, стр. 369–381.

Иванић, Душан. Основи текстологије. Београд: Народна књига/Алфа, 2001.

Јанковић, Босиљка. „Псеудоними др Војислава М. Јовановића-Марамбоа", Библиотекар: орган Друштва библиотекара НР Србије, год. 25, бр. 3-4, стр. 393–396.

Јовановић, Живорад П. „Мериме и Срби". Република, 1954, 5. јануар, бр. 427, стр. 5.

Ковачевић, Божидар. „Поводом књиге Једно књижевно пријатељство", Књижевност, Београд 1953, књ. 17, св. 7-8, јул-август, стр. 142–143.

Козакевић, Сања. „Библиографија ратних песмарица из Првог светског рата у Дому Војислава М. Јовановића", Расковник, Београд, 2000, 99, стр. 130–147.

Костић, Веселин, „Алберто Фортис и његови британски покровитељи", Зборник Матице српске за књижевност и језик, Књ. 46, св. 1/3 (1998. [шт. 2000]), стр. 5–23.

Л. „Докторска теза г. Војислава Јовановића”, Српски књижевни гласник, 1911, 11. април, књ. 26, бр. 8, стр. 647–648.

Лотман, Юрий Михайлович. О русской литературе. Статьи и исследования (1958 - 1993). Санкт-Петербург : Искусство-СПБ, 1975.

Милошевић Ђорђевић, Нада. „Павле Поповић и народна књижевност”, у: Периодизација нове српске књижевности. Поводом 150. годишњице рођења Павла Поповића (16. IV 1868 – 4. VI 1939). Књига 31, Београд: САНУ, стр. 23–27, 2019.

Милошевић-Ђорђевић, Нада. „Преглед прозних облика наше усмене књижевности”, Књижевна историја, XIV, 53, 1981, стр. 25–42.

Милошевић-Ђорђевић, Нада. Од бајке до изреке. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2000.

Николић, Ненад. „Прва деценија рада Павла Поповића (1894–1904): од критике до проучавања књижевности”, у: Зборник радова Критичка и књижевнонаучна мисао Павла Поповића, Научни састанак слависта у Вукове дане 48, Београд: Међународни славистички центар, стр. 141–150.

Николић, Илија. „Др Војислав М. Јовановић: 1884–1968”, Београд: Издање аутора, 1969.

Николић, Илија. „Једно необјављено писмо академског сликара Марка Мурата”, Архивски преглед, Београд, 1992-1993, 1-4, стр. 101–105.

Николић, Илија. „Народне песме из збирке Лукијана Мушицког у заоставштини Вука Караџића”, Зборник Матице српске за књижевност и језик, Нови Сад, 18, 1970, 3, стр. 521–531.

Николић, Илија. „Његошев необјављени зборник народних песама. Над једним занимљивим и значајним открићем које је учинио пок. др В. М. Јовановић”, Политика, 29. август, 1970.

Палавестра, Предраг. Павле Поповић и историјска критика. Српска књижевна критика. Књига 11, прир. Предраг Палавестра, Нови Сад/Београд: Матица српска: Институт за књижевност и уметност.

Палавестра, Предраг. Историја српске књижевне критике 1768-2007. Том I. Нови Сад:

Матица Српска.

Пандуревић, Јеленка. „Рукописна заоставштина Јована Мутића у Архиву САНУ, Лицеум, год. 23, бр. 18, стр. 9–46.

Пантић, Мирослав, „Из српске књижевне заоставштине: необјављени рукопис Војислава Јовановића Зборник (антологија) лажне народне поезије", у: Словенски фолклор и фолклористика на размеђи два миленијума: зборник радова са међународног научног симпозијума одржаног 2-6. октобра 2006. године, Београд: САНУ/Балканолошки институт, 2008, стр. 379–499.

Пантић, Мирослав. „Право и лажно у народном песништву, у свету и код нас, у прошлости и данас", у: Право и лажно народно песништво, Деспотовац, 1996, стр. 9–31.

Петровић, Вера. „Писмо Божидара Ковачека Војиславу М. Јовановићу, његов непослат одговор и писмо Рудолфа Мајкснера Војиславу М. Јовановићу", Зборник Матице српске за књижевност и језик, Нови Сад, 43, 1995, 1, стр. 131–134.

Пешић, Радмила, Милошевић-Ђорђевић, Нада. Народна књижевност. Београд: „Вук Караџић", 1984.

Поповић, Павле. „Критика у српској књижевности", Ред, год. I, бр. 1, 1. II 1894 стр. 1-2.

Поповић, Павле. „Проучавање српске књижевности, његови правци и методи", у: Расправе и чланци. Београд: Српска књижевна задруга, 1939.

Поповић Николић, Данијела. Народна књижевност у истраживањима Тихомира Р. Ђорђевића. (докторска дисертација), 2010.

Поповић, Миодраг. „Детектив истине Марамбо", Политика, Београд, 14. отобар, 2000, бр. 31240, стр. 25.

Радуловић Немања. „Нови живот Велесове књиге: преображај мистификације у свету књиге", у: Српска славистика: колективна монографија (радови српске делегације на XVI међународном конгресу слависта), Том 2, Књижевност, култура, фолклор питања славистике, Београд: Савез славистичких друштава Србије/ Чигоја штампа, 2018, стр. 277–284.

Радуловић, Немања. „Аполоније, Грујо и Вук", Прилози за књижевност, језик, историју у фолклор, књ. 77, 2011, стр. 115–131.

Радуловић, Немања. „Врчевићеве ‚књижевне’ приповетке и проблем дефинисања фолклора”, Годишњак, год. 6, 2010/2011, стр. 67–83.

Радуловић, Немања. „Индија у мистификацијама Милојевића и Верковића”, Годишњак, год. 13, 2017/2018, стр. 55–64.

Рид, Џон. Рат у Србији. Цетиње: Издавачко предузеће Обод, 1975.

Самарџија, Снежана. Облици усмене прозе. Београд: Службени гласник, 2011.

Самарџија, Снежана. Од казивања до збирке народних прича. Прилог проучавању историје народне књижевности. Бања Лука: Књижевна задруга, 2006.

Самарџија, Снежана. Поетика усмених прозних облика. Београд: Народна књига, 1997.

Српски биографски речник [Књ.] 4, И-Ка. Нови Сад: Матица српска.

Скерлић, Јован. „Проспер Мериме и његова мистификација српских народних песама”, Српски књижевни гласник, књ. IV. 1901, стр. 355–366.

Скерлић, Јован. „Француски романтичари и српска народна поезија”, Српски књижевни гласник књ. XII, 1904, стр. 747-769, стр. 837–851.

Скерлић, Јован. „Две нове студије о Меримеовој мистификацији српских народних песама, Српски књижевни гласник, књ. XXI, 1908, стр. 375–380.

Сувајџић, Бошко. Иларион Руварац и народна књижевност. Београд: ИКУМ/Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2007.

Финци, Ели. „Слово о личности и делу Војислава М. Јовановића”, Кораци: часопис за књижевност, уметност и културу, бр. 1-2, год. 10, стр. 51–55.

Флашар, Мирон. „Начело мимесе и стваралачки плагијат”, у: Јован Стерија Поповић. Антологијска едиција Десет векова српске књижевности, Књига 28, прир. Сава Дамјанов, Нови Сад: Издавачки центар Матице српске.

Ajdačić, Dejan. „Klasifikacija lirike u antologijama narodnih pesmama”, Folklor u Vojvodini, Novi Sad, 9, 1995, str. 34–47.

Barker 1989: Barker, Nicolas. ”The Forgery of Printed Documents”, in: Fakes and Frauds: Varieties of Deception in Print and Manuscript, Edited by Michael Harris, Robin Myers, St. Paul's Bibliographies.

Banašević, Nikola. „O problemu mistifikacija raznih vrsta usmene književnosti”, Naučni sastanak slavista u Vukove dane, Beograd, 4, 1974, 1, str. 179–193

Bendix, Regina. In Search of Authenticity. The Formation of Folklore Studies. Madison: The University of Wisconsin Press, 1997.

Bošković-Stulli, Maja. „Николић, Илија: Др Војислав М. Јовановић: 1884-1968 (приказ)", Narodna umjetnost, Zagreb, 7, 1969-1970, str. 209–210.

Bošković-Stulli, Maja. „Хоћемо, али заједнички!", НИН, 19. фебруар, 1956, стр. 8. (поводом чланка Војислава М. Јовановића „Сто хиљада песама – али колико фалсификата?").

Davis, Tom. "Forged Handwriting", in: Fakes and Frauds: Varieties of Deception in Print and Manuscript, Edited by Michael Harris, Robin Myers, St. Paul's Bibliographies, 1989.

Doklestić, Ljubiša. Stjepan Verković: život i djelo (1821-1894), Zagreb: Srednja Europa, 2007.

Dorson, Richard M. Folklore and Fakelore. Essays Toward Discipline of Folk Studies. Cambrige: Harvard University Press, 1976.

Dundes, Alan. „Nacionalistic Inferiority Complexes and the Fabrication of Folklore", Journal of Folklore Research, 22, 1985.

Dundes, Alan. „The Fabrication of Fakelore", u: Folklore Matters, Knoxville: The Univeristy of Tennessee, 1996, str. 40–57.

Eror, Gvozden. Genetički vidovi inter(literarnosti). Beograd: Otkrovenje/Narodna knjiga, 2002.

Fortis, Alberto. Put u Dalmaciju. Zagreb: Globus, 1984.

Gaskill, Howard & ProQuest (Firm). The reception of Ossian in Europe. London/ New York: Thoemmes Continuum, 2004.

Kilibarda, Novak. „Bogoljub Petranović kao sakupljač narodnih pjesama", u: Srpske narodne pjesme iz Bosne i Hercegovine I-III, sakupio Bogoljub Petranović, Sarajevo: Svjetlost, 1989.

Krnjević, Hatidža. „Балканска прича о Стефану Верковићу и Веда Словена", Књижевне новине: орган Савеза књижевника Југославије, 44, 825, стр. 10–11.

Lovrić, Ivan. Bilješke o Putu po Dalmaciji opata Alberta Fortisa i Život Stanislava Sočivice. Zagreb : Izdavački zavod Jugoslavenske akademije, 1948.

Mirković, Mirko R. „Mistifikator bez maske. Uz objavljivanje cjelokupne korespodencije Prospera Marime-a", Forum, 3/1964, Zagreb, knj. 5, str. 274–288.

Nikolić, Ilija. „Neobjavljeni rukopis Jovana Skerlića", Putevi, 8/1962, novembar-decembar, br. 6, str. 639–641.

Shevelov, George and Strikha, Edvard. "The History of a Literary Mystification", The American Slavic and East European Review, Vol. 14, No. 1 (Feb., 1955), str. 93–107.

Wolf, Larry. Venice and the Slavs: The Discovery of Dalmatia in the Age of Enlightenment. Stanford: Stanford University Press, 2001.

1. Циљеви истраживања

Циљ истражавања Александре Бјелић је да се утврди место Војислава Јовановића у српској фолклористици и његов допринос дисциплини, нарочито утицај на формирање представа о аутентичности. То подразумева истраживање неколико области којима се бавио: питање „лажних" народних песама и приповедака; класификација фолклорних жанрова; утицај српске усмене поезије на европске књижевности. С обзиром на велик утицај који је имао као члан тела за издавање народних песама при Академији и за оцену збирки и као састављач популарних антологија, те на врло полемички тон његових радова, нарочито када је реч о питању аутентичности, ово су циљеви значајни за историју фолклористике као дисциплине. Овим истраживањем добиће се не само монографски приказ рада једног фолклористе, већ прилог историји дисциплинарних питања и историји формирања одређених дуготрајних парадигми.

План рада и методе истраживања

Према приложеном плану рада кандидаткиње, теза ће након уводног представљања радних појмова и корпуса, као и хронолошког приказа његовог рада (који је био шири од фолклористичког), дати преглед досадашње рецепције Марамбоовог дела у српској фолклористици и историји књижевности и оцене његовог рада. Након тога ће се, како А. Бјелић наводи, морфолошки представити неколико тема којима се највише бавио: рецепција српских народних песама, класификација усмених жанрова, антологичарски рад и рад на читанкама, те рад на издавању народних песама, укључујући многе апеле

јавности. Најзначајније је питање аутентичности многих збирки и мистификација, у чему ће посебна пажња бити посвећена његовој докторској тези (до данас непреведеној с француског) о мистификацији Проспера Меримеа *Гусла*. Меримеоово дело значајно је како за књижевну историју, тако и за ширу културну историју, као реакција на романтичарско одушевљење „народном поезијом“ и као прилог формирању егзотизма, али и као пример фолклорних мистификација које прате фолклористику од самих њених почетака. Меримеово дело пример је да мистификације имају низ варијетета, од литерарне игре до преваре. Марамбоов допринос утврђивању Меримеовог рада овде ће још једном бити анализиран, овог пута из фолклористичког угла, имајући у виду питања морлакизма, егзотизма и романтичарског стварања појма „народне поезије“. Из описа рада и приложене литературе види се да ће се кандидат нарочито држати историјског приступа и културолошког ситуирања Марамбоовог рада. Марамбоова библиографија представљена је хронолошки у исцрпном виду. Овде посебно треба истаћи рад с архивском грађом, односно Марамбоовом заоставштином која се чува у неколико институција (Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, Архив САНУ, Архив Матице српске, Архив Југославије). Други методолошки ослонци које се виде из приложене литературе јесу она фолклористичка истраживања која су везана за питања аутентичности и за историју саме фолклористике и њене терминологије и методологије. Нека од њих су више историјска (истраживање мистификација, попут Меримеа, Макферсона, Верковића, Милојевића, Мирољубова) а нека више теоријска, везана за саме концепте правог и лажног у фолклору. Наведена литература (Дорсон, Дандес, Бендикс, Волф) показује упознатост с новијим парадигмама, те ће послужити као значајан методолошки допринос у проучавању историје српске фолклористике преко анализе Марамбоовог рада.

Очекивани резултати:

У фолклористици је често доминирала дихотомна парадигма правог и лажног народног песништва. У српској фолклористици ту парадигму оснажио је В. Јовановић. Он је с једне стране дао значајан допринос раскринкавању објављених и рукописних фалсификата песама и приповедака, а с друге је, без обзира на суштински позитивизам свог начина рада, имао имплицитне теоријске поставке о томе шта је аутентично, које су утицале на формирање представа о усменој поезији. Тај утицај био је и

институционализован његовим учешћем у Одбору за издавање корпуса народних песама САНУ. Мада је његова намера да објави антологију лажних народних песама остала нестварена (те ће се она овде реконструисати на основу архивске грађе), тиме његов утицај није био мањи. Врло велик корпус рукописних народних песама у Етнографској збирци Архива САНУ је због Марамбоових оцена изашао на глас као резервоар лажне народне поезије. Кандидат се ослања на промену парадигме у фолклористици која се формирала у време око Марамбоове смрти, а која је ублажила оштру опозицију аутентичног и лажног признајући низ прелазних облика, као што је и довела у питање сам појам аутентичности смештајући га у његов историјски контекст (романтизам и наслеђе романтизма). Резултат би требало да покаже појмовне разлике мистификације, плагијата и фалсификата, те ће из тог теоријског угла сагледати Марамбоове ставове. Дакле, требало би да теза пружи књижевноисторијску реконструкцију Марамбоовог рада, допуњену оним изворима који су били слабије познати или непознати (докторска теза, архивска грађа), а да се потом тако приказан рад (чланци, антологије, читанке, оцене и реферати збирки, институционални ангажман, фокусирање на питање фалсификата и аутентичности) саледа у светлу питања редефинисања појмова аутентичности и мистификација.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА
НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидаткиња Александра Бјелић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области српске књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Немања Радуловић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког

факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидаткиње Александре Бјелић и предложене теме докторске дисертације, „Војислав М. Јовановић Марамбо као пручавалац усмене књижевности”, а да се за ментора именује др Немања Радуловић, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Немања Радуловић, редовни професор

2. др Славко Петаковић, редовни професор

3. др Дејан Ајдачић, ванредни професор